

22

2020.42.hét

Csütörtök 222-231

IV. Az egy Istenbe vetett hit következményei

222 Hinni Istenben, az Egyben, és Őt szeretni teljes valónkból, egész életünk számára beláthatatlan következményekkel jár:

223 Isten nagyságának és fenségének megismerése: "Íme, Isten oly nagy, hogy legyőzi tudásunkat" (Jób 36,26). Ezért Istennek "az elsőnek kell lennie, akinek szolgálunk". [\[27\]](#)

224 Hálaadó élet: ha Isten Egy, akkor akik vagyunk és mindenünk, amink van, tőle való: "Mid van, amit nem kaptál?" (1Kor 4,7), "Mit adhatok viszonzásul az Úrnak mindazért, amit kaptam tőle?" (Zsolt 116,12).

225 Minden ember egységének és igaz méltóságának megismerése: valamennyien Isten "képére és hasonlatosságára" (Ter 1,26) vannak teremtvé.

226 A teremtett dolgok helyes használata: a hit az Egy Istenben megtanít minden dolog fölhasználására, ami nem Ő, oly mértékben, amennyiben közelebb visznek hozzá; és elszakadni tőlük oly mértékben, amennyiben eltávolítanak Tőle: [\[28\]](#)

"Uram, Istenem, vedd el tőlem mindazt, ami akadály közted és köztem! Uram, Istenem, add meg nekem mindazt, ami Hozzád vezet! Uram, Istenem, szabadíts meg magamtól, és add, hogy egészen a tiéd lehessek!" [\[29\]](#)

227 Bizalom Istenben minden körülmények között, még a viszontagságok közepette is. Jézusról nevezett Szent Teréz egyik imája csodálatosan fejezi ki ezt:

"Semmi ne zavarjon, / semmi ne retentsen,
Minden elmúlik, / Isten nem változik,
A türelem / mindent elér;
Akié Isten, / annak nem hiányzik semmi:
Isten egyedül elég."

[\[30\]](#)

Összefoglalás

228 "Halljad Izrael, az Úr, a mi Istenünk egyetlen Úr...!" (MTörv 6,4; Mk 12,29).
"A legnagyobbnak egyetlennek kell lennie -- páratlannak (...). Isten, ha nem egy,
akkor nincs." [\[31\]](#)

229 Az Istenbe vetett hit megtanít arra, hogy egyedül Istenhez forduljunk mint
eredetünkhöz és végső célunkhoz, s hogy semmit elébe ne helyezzünk, és semmivel
ne helyettesítsük.

230 Az önmagát kinyilatkoztató Isten kimondhatatlan misztérium marad: "Ha
fölfogtad, nem Isten." [\[32\]](#)

231 Isten úgy nyilatkoztatta ki magát hitünknek, mint Az, aki van; megismerteti
magát, mint aki "nagyírgalmú és igazmondó" (Kiv 34,6). Az Ő léte igazság és
szeretet.